הגדה
של
פסח

הגדה
של
פסח

משק יגור

כתנות פסים לבש הגן
וכסות רקמה מדי ראשו
ומעיל תשבץ עשה כל עץ
ולכל עין הראה פלאו
כל ציץ החדש לזמן חדש
יצא שוחק לקראת בואו
אך לפניהם שושן עובר
מלך על כל הורם כסאו.
יצא מבין משמר עליו
ישנה את בגדי כלאו
מי לא ישתה ייני עליו
האיש ההוא ישא חטאו

כי הנה הסתו עבר
הגשם חלף הלך לו
הנצנים נראו בארץ
עת הזמיר הגיע
וקול התור נשמע בארצנו
התאנה חנטה פגיה
והגפנים סמדר
נתנו ריח

אחזו

לנו שועלים
שועלים קטנים
מחבלים כרמים
וכרמינו סמדר
נשכימה לכרמים
נראה אם פרחה
הגפן הנצו הרמונים
הדודאים נתנו ריח
ועל פתחינו מגדים
חדשים גם ישנים

מי שיוצא בימי ניסן ורואה
אילנות שמלבלבים אומר
ברוך שלא חסר בעולמו
כלום וברא בו בריות
טובות ואילנות טובים להתנאות
בהם בני אדם

הגדה

ליל פסח

כל העולם כלו אומר הלל כי בלי
לה הזה אוצרות טללים נפתחים

מעבדות
לחרות

הא

לחמא עניא

די אכלו אבהתנא
בארעא דמצרים
כל דכפין ייתי ויכול
כל דצריך ייתי ויפסח
השתא הכא לשנה הבאה
בארעא דישראל
השתא עבדי לשנה הבאה
בני חורין

מַה נִּשְׁתַּנָּה
הַלַּיְלָה הַזֶּה
מִכָּל הַלֵּילוֹת

שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת
אָנוּ אוֹכְלִין חָמֵץ וּמַצָּה
הַלַּיְלָה הַזֶּה כֻּלּוֹ מַצָּה

שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת
אָנוּ אוֹכְלִין שְׁאָר יְרָקוֹת
הַלַּיְלָה הַזֶּה כֻּלּוֹ מָרוֹר

שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת
אֵין אָנוּ מַטְבִּילִין אֲפִילוּ פַּעַם אֶחָת
הַלַּיְלָה הַזֶּה שְׁתֵּי פְעָמִים

שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת
אָנוּ אוֹכְלִין בֵּין יוֹשְׁבִין
וּבֵין מְסֻבִּין הַלַּיְלָה הַזֶּה כֻּלָּנוּ מְסֻבִּין

עבדים היינו
לפרעה במצרים

ויוציאנו יה ממצרים ביד
חזקה ויתן ה׳ אותות ומופת
ים גדולים ורעים בפרעה
ובכל ביתו לעינינו ואותנו
הוציא משם למען הביא
אותנו לתת לנו את הארץ
אשר נשבע לאבותינו

עבדים היינו עתה בני חורין
ואפילו כלנו חכמים כלנו
נבונים כלנו יודעים את התורה
מצוה עלינו לספר ביציאת
מצרים וכל המרבה לספר
ביציאת מצרים הרי זה משבח

מעשה ברבי אליעזר
ורבי יהושע ורבי אלעזר בן
עזריה ורבי עקיבא ורבי טרפון
שהיו מסבין בבני ברק והיו
מספרים ביציאת מצרים כל
אותו הלילה עד שבאו תלמידיה
הם ואמרו להם רבותינו ה
גיע זמן קריאת שמע של שחרית

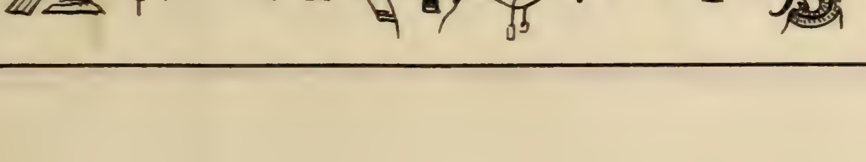
ליל שמורים הוא
לכל בני ישראל
לדורותם

אמר רבי אלעזר בן עזריה הרי אני
כבן שבעים שנה ולא זכיתי שתאמר
יציאת מצרים בלילות עד שדרשה
בן זומא שנאמר למען תזכר את
יום צאתך מארץ מצרים כל ימי
חייך ימי חייך הימים כל ימי
חייך הלילות וחכמים אומרים
ימי חייך העולם הזה כל ימי חייך
להביא לימות המשיח

ליל שמורים הוא לכל
בני ישראל לדורותם

וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא ובני ישראל
פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא
הארץ אותם ויקם מלך חדש על מצרים
אשר לא ידע את יוסף ויאמר אל עמו הנה
עם בני ישראל רב ועצום ממנו הבה נת
חכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלח
מה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו
ועלה מן הארץ וישימו עליו שרי מסים
למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות
לפרעה את פתם ואת רעמסס

וכאשר יענו אותו
כן ירבה וכן יפרץ

ויקוצו מפני בני ישראל ויעבדו מצרים
את בני ישרא' בפרך וימררו את חייהם
בעבודה קשה בחמר ובלבנים ובכל
עבודה בשדה את כל עבודתם אשר
עבדו בהם בפרך

ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם
ואת שוטריו לאמר לא תוסיפון לתת
תבן לעם ללבן הלבנים כתמול של
שום הם ילכו וקוששו להם תבן ואת
מתכנת הלבנים אשר הם עושים תמול
שלשום תשימו עליהם לא תגרעו ממנו
כי נרפים הם תכבד העבודה על
האנשים ויעשו בה ויפץ העם בכל

ארץ מצרים
לקושש קש לתבן

והנוגשים אצים לאמור
כלו מעשיכם דבר יום ביומו
כאשר בהיות התבן
ויכו שוטרי בני ישראל אשר שמו עליהם
נוגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם
חקכם ללבן כתמול שלשום גם
תמול גם היום
ויבואו
שוטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמור
למה תעשה כה לעבדיך

תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אומרים
לנו עשו והנה עבדיך מוכים
ויאמר נרפים אתם נרפים ועתה לכו
עבדו ותבן לא ינתן לכם ותכן לבנים תתנו
היו ישראל מקוששים את הקש במדבר ורומסים
בחמר ובקש היה הקש נוקב את עקביהם והדם
מתבוסס בחמר רחל בת בנו של שותלח
היתה הרה ללדת ורמסה בחמר עם בעלה ויצא
הולד ממעיה ונתערב בתוך המלבן וירד מיכאל
והעלהו לפני כסא הכבוד באותו לילה נגזר
גזר דין על מצרים
עבדים היינו לפרעה במצרים

ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני
ישר׳ מן העבודה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן
העבודה וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את
בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב וירא אלהים את
בני ישר׳ וידע אלהים ומשה היה רעה את צאן
יתרו חותנו כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא
אֿ הר האלהים חרבה וירא מלאך ה׳ אליו בלבת אש
מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו
אכל ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדול הזה
מדוע לא יבער הסנה וירא ה׳ כי סר לראות ויקרא
אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני
ויאמר אל תקרב הלום של נעליך מעל רגליך כי המקום
אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא ויסתר משה פניו
כי ירא מהביט אל האלהים ויאמר ראה ראיתי את עני
עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי
ידעתי את מכאוביו וארד להצילו מיד מצרים ולהעלותו
מן הארץ ההיא אֿ ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב
ודבש ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי
את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם ועתה לכה ואשלחך אֿ
פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים לך ואספת את
זקני ישראל ואמרת אליהם פקד פקדתי אתכם ואת העשוי
לכם במצרים וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים
גדולים והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת
אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה

היום

אתם יוצאים בחדש האביב

ויאכלו את הבשר בלילה ההוא צלי אש ומצות על מרורים
יאכלוהו מתניכם חגורים נעליכם ברגליכם ומקלכם
בידכם ואכלתם אותו בחפזון

היום אתם יוצאים בחדש האביב

ויסעו בני ישראל מרעמסס סכותה
כשש מאות אלף רגלי לבד מטף
וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר
מקנה כבד מאד

היום אתם יוצאים בחדש האביב

וישא העם את בצקו טרם יחמץ משארותם צרורות
בשמלותם על שכמם ויאפו את הבצק
אשר הוציאו ממצרים עוגות מצות כי
לא חמץ כי גרשו ממצרים ולא יכלו
להתמהמה וגם צידה לא עשו להם

היום אתם יוצאים בחדש האביב

ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות
שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל
צבאות ה מארץ מצרים

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם

זָכוֹר

אֶת הַיּוֹם הַזֶּה
אֲשֶׁר יְצָאתֶם מִמִּצְרַיִם
מִבֵּית עֲבָדִים

וַיְהִי בְּשַׁלַּח פַּרְעֹה אֶת הָעָם וְלֹא נָחָם
אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא
כִּי אָמַר אֱלֹהִים פֶּן יִנָּחֵם הָעָם בִּרְאֹ
תָם מִלְחָמָה וְשָׁבוּ מִצְרָיְמָה וַיַּסֵּב אֱלֹ
הִים אֶת הָעָם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר יַם סוּף
וַחֲמֻשִׁים עָלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְ
רָיִם וַיֻּגַּד לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעָם
וַיֵּהָפֵךְ לְבַב פַּרְעֹה וַעֲבָדָיו אֶל הָעָם וַיֹּאמְרוּ:

מַה זֹּאת עָשִׂינוּ כִּי שִׁלַּחְנוּ אֶת יִשְׂרָאֵל מֵעָבְדֵנוּ:

ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו ויחזק ה' את
לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל
ובני ישראל יוצאים ביד רמה
וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אותם חונים על הים
וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נוסע
אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל ה'
ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו
למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים
הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל
ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את
מצרים ממותנו במדבר ויאמר משה אל העם אל
תיראו התיצבו וראו את ישועת ה' אשר יעשה לכם
היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תוסיפו
לראותם עוד עד עולם ה' ילחם לכם ואתם תחרישון
ויט משה את ידו על הים ויולך ה' את הים ברוח
קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו
המים ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה
והמים להם חומה מימינם ומשמאלם וירדפו מצרים
ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל
תוך הים ויהי באשמרת הבקר ויט משה את ידו על
הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים
לקראתו וינער ה' את מצרים בתוך הים וישבו
המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה
הבאים בים אחריהם לא נשאר בהם עד אחד
ובני ישראל יוצאים ביד רמה

בצאת

ישראל ממצרים
בית יעקב מעם לעז
היתה יהודה לקדשו
ישראל ממשלותיו
הים ראה וינס
הירדן יסב לאחור
ההרים רקדו כאילים
גבעות כבני צאן
מה לך הים כי תנוס
הירדן תסב לאחור
ההרים תרקדו כאילים
גבעות כבני צאן
מלפני אדון חולי ארץ
מלפני אלוה יעקב
ההופכי הצור אגם מים
חלמיש למעינו מים

בשעה שבקש הקדוש ברוך הוא להטביע
את מצרים בים עמד עוזא שר של מצרים
ונשתטח לפני הקדוש ברוך הוא ואמר
לפניו רבונו של עולם במדת הרחמים
בראת עולמך למה אתה רוצה להטביע
את בני מיד כנס הקדוש ברוך הוא
כל פמליא של מעלה ואמר להם הוו
דנים ביני ובין עוזא שר של מצרים
התחילו שרי האמות מלמדים סנגוריה
על מצרים כיון שראה מיכאל כך
רמז לגבריאל וטס למצרים טיסה אחת
ושמט לבנה עם טיטה ותינוק אחד עמה
ששקעוהו בבנין ובא ועמד לפני הקב״ה
ואמר רבונו של עולם כך שעבדו את
בניך מיד ישב עליהם הקדוש ברוך
הוא במדת הדין וטבעם בים
ותקח מרים הנביאה אחות אהרן
את התוף בידה ותצאנה
כל הנשים אחריה
בתפים ובמחולות

ותען להם מרים

אותה שעה בקשו מלאכי השרת לומר שירה לפני הקב"ה אמר להם הקב"ה

מעשי ידי טובעים בים

ואתם אומרים שירה לפני

ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו א
מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ו
לא מצאו מים ויבאו מרתה ולא יכלו לש
תות מים ממרה כי מרים הם על כן
קרא שמה מרה וילנו העם על משה לאמר
מה נשתה תנו לנו מים ונשתה
למה זה העליתנו ממצרים להמית
אותי ואת בני ואת מקני בצמא
ויהי העם כמתאוננים רע באזני ה והא
ספסוף אשר בקרבו התאוו תאוה וישו
בו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו
מי יאכילנו בשר
זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם
את הקשאים ואת האבטיחים ואת
החציר ואת הבצלים ואת השומים
ועתה נפשנו יבשה
ויסעו מאילים ויבאו כל עדת בני ישראל אל
מדבר סין וילונו על משה ועל אהרן במדבר ויא
מרו אליהם מי יתן מותנו בארץ מצרים בשב
תנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי
הוצאתם אותנו אל המדבר הזה להמית את
כל הקהל הזה ברעב

קומו

תועי מדבר צאו מתוך השממה
עוד הדרך רב עוד רבה המלחמה

רב לכם לנוע לנוד בערבה
ולפניכם פרושה דרך גדולה רחבה

רק ארבעים שנה נתע בין ההרים
ובחול טמנו ששים רבוא פגרים

אל נא יעצרונו פגרי הנחשלים
שבעבדותם מתו נפסח על החללים

ירקבו בקלונם סרוחים על צרורותם
שבכתפם נשאו ממצרים אותם

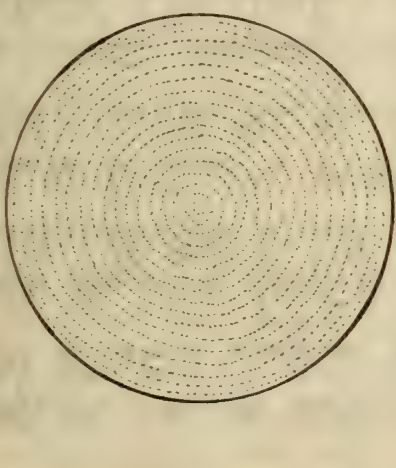
ימתק למו חלומם רב בצלים שומים
דודים מלאי בשר רבים ועצומים

עוד היום או מחר יחלק רוח קדים
עם העיט גופת אחרון העבדים

קומו איפוא נדים עזבו את השממה
אך אל יעל קולכם דרכו עז בדממה

פן צעדכם ירגיז מדבר ונרדמיו
איש ואיש בלבבו ישמע הד פעמיו

אִישׁ בִּלְבָבוֹ יִשְׁמַע קוֹל אֱלוֹהַּ דּוֹבֵר
לֵךְ הַיּוֹם אֶל אֶרֶץ חֲדָשָׁה אַתָּה עוֹבֵר
לֹא לֹא לֶחֶם קְלֹקֵל שֶׁלוֹ וּדְגַן שָׁמַיִם
לְדָרוֹם עֶצֶב תֹּאכַל פְּרִי עֲמַל יָדַיִם
לֹא לֹא אֹהֶל תֹּהוּ וַעֲלִיּוֹת שְׁחָקִים
בַּיִת אַחֵר תִּבְנֶה אֹהֶל אַחֵר תָּקִים
כִּי מִלְּבַד הַמִּדְבָּר תַּחַת הַשָּׁמַיִם
עוֹד לֶאֱלוֹהַּ עוֹלָם גָּדוֹל רְחַב יָדַיִם
וּמִלְּבַד יְלִיל הַיְשִׁימוֹן דְּמִי הַצִּיָּה
תִּרְגַּשׁ תַּחַת שִׁמְשׁוֹ אֶרֶץ יְפֵה־פִיָּה

הָא לַחְמָא עַנְיָא
דִּי אֲכָלוּ אַבְהָתָנָא
בְּאַרְעָא דְמִצְרָיִם

בכל דור ודור חיב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים

שנאמר והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים לא את אבותינו בלבד גאל הקב"ה אלא אף אותנו גאל עמהם שנאמר ואותנו הוציא משם למען הביא אותנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו.

והיא שעמדה לאבותינו ולנו
שלא אחד בלבד עמד עלינו
לכלותנו אלא שבכל דור ודור
עומדים עלינו לכלותנו והקב"ה
מצילנו מידם

עם שומר במשך אלפי שנים את יום צאתו מ
בית עבדים ודרך כל מזילות השעבוד והאנס והאי
נקויזיציה והשמד והפרעות נושאת האומה בלבה
את הגעגועים לחפש ומביאה אותם לידי בטוי
עממי אשר לא יפסח על כל נפש מישראל על כל
נפש עניה ומרודה מאבות אל בנים דרך כל ה
דורות נמסר דבר יציאת מצרים זכרון אישי
אשר אינו מחויר ואיננו

זכור את אשר עשה לך עמלק

חלום חלמתי בצעקה קמתי
נורא מאד אהה אהה
אין עמי עמי אשר חלמתי
אינני עוד בא לי בא

הוה אל ברמה נערים זקנים
אקרא רתת גם נשים וטף
על מה ולמה כבר אינם אינם
עמי מת ספקו כף

בה אבך בינוני
גם יום גם ליל
על מה רבוני
ולמה אל

שְׁפֹךְ

חֲמָתְךָ אֶל הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר לֹא יְדָעוּךָ וְעַל מַ
מְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא
קָרָאוּ כִּי אָכַל אֶת יַעֲקֹב
וְאֶת נָוֵהוּ הֵשַׁמּוּ שְׁפָךְ
עֲלֵיהֶם זַעַמְךָ וַחֲרוֹן אַפְּךָ
יַשִּׂיגֵם תִּרְדֹּף בְּאַף וְתַשְׁ
מִידֵם מִתַּחַת שְׁמֵי ה׳

הנה אדני יהוה בחזק יבוא וזרעו משלה
לו הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו כרעה עד
רו ירעה בזרעו יקבץ טלאים ובחיקו ישא
עלות ינהל

ממזרח אביא זרעך וממערב אקבצך
אמר לצפון תני ולתימן אל תכלאי הביאי
בני מרחוק ובנותי מקצה הארץ

עלי עלי השירה עלי שירת הגבורה
לירושלים הנצורה עלי לראש כל החזון
אדירה מאדיר ונעלה על כל שיר
יום הונף הנס יום תקע שופר בציון
חרדו אליך גבורים כולם גחו בסערה מכוח
ומערה בקלו חומה וחיל עלי עלי השירה
לירושלים הקדושה להיות האבן הראשה
בכתר גבורת ישראל

על חומתיך ירושלים הפקדתי שומרים
כל היום וכל הלילה אל דמי לכם כמשוש
חתן על כלה ישיש עליך אלהיך

אשר יקר בנוי בחביון הדורות

קבם ——— ויהי

זֶה הַיּוֹם קִוִּינוּ לוֹ
עוּרִי עוּרִי הִתְנַעֲרִי לִבְשִׁי עֻזֵּךְ
לִבְשִׁי בִּגְדֵי תִפְאַרְתֵּךְ יְרוּשָׁלַיִם

הָא לַחְמָא עַנְיָא דִּי
אֲכָלוּ אַבְהָתָנָא בְּאַרְעָא
דְמִצְרָיִם כָּל דִּכְפִין יֵיתֵי
וְיֵיכוֹל כָּל דִּצְרִיךְ יֵיתֵי
וְיִפְסַח הָשַׁתָּא הָכָא
לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּאַרְעָא דְ
יִשְׂרָאֵל הָשַׁתָּא עַבְדֵי
לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּנֵי חוֹרִין

חֲסַל

סִדּוּר פֶּסַח כְּהִלְכָתוֹ כְּכָל
מִשְׁפָּטוֹ וְחֻקָּתוֹ כַּאֲשֶׁר זָכִי
נוּ לְסַדֵּר אוֹתוֹ כֵּן נִזְכֶּה לַעֲ
שׂוֹתוֹ זָךְ שׁוֹכֵן מְעוֹנָה קוֹמֵם
קְהַל עֲדַת מִי מָנָה בְּקָרוֹב
נַהֵל נִטְעֵי כַנָּה פְּדוּיִם
לְצִיּוֹן בְּרִנָּה

אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא אֵלִיָּהוּ הַתִּשְׁבִּי
אֵלִיָּהוּ הַגִּלְעָדִי בִּמְהֵרָה יָבֹא
אֵלֵינוּ עִם מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד

יָם לְיַבָּשָׁה נֶהְפְּכוּ מְצוּלִים
שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְּאוּלִים

הִטְבַּעְתָּ בְּתַרְמִית רַגְלֵי בַּת עֲנָמִית
וּפַעֲמֵי שׁוּלַמִּית יָפוּ בַּנְּעָלִים

יָם לְיַבָּשָׁה נֶהְפְּכוּ מְצוּלִים
שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְּאוּלִים

יְדִידִים רוֹמְמוּךָ בְּשִׁירָה קִדְּמוּךָ
מִי כָמוֹךָ ה בָּאֵלִים

יָם לְיַבָּשָׁה נֶהְפְּכוּ מְצוּלִים
שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְּאוּלִים

אדיר במלוכה בחור כהלכה גדודיו
יאמרו לו לך ולך לך כי לך לך אף לך
לך ה׳ הממלכה כי לו נאה כי לו יאה
דגול במלוכה הדור כהלכה ותיקיו
יאמרו לו לך ולך
זכאי במלוכה חסון כהלכה טפסריו
יאמרו לו לך ולך
יחיד במלוכה כביר כהלכה למודיו
יאמרו לו לך ולך
מושל במלוכה נורא כהלכה סביביו
יאמרו לו לך ולך

אחד מי יודע אחד אני יודע אחד אלהינו שבשמים ובארץ
שנים מי יודע שנים אני יודע שני לוחות הברית אחד אלהינו וכו׳
שלשה מי יודע שלשה אני יודע שלשה אבות שני לחות וכו׳
ארבע מי יודע ארבע אני יודע ארבע אמהות שלשה וכו׳
חמשה מי יודע חמשה אני יודע חמשה חמשי תורה ארבע וכו׳
ששה מי יודע ששה אני יודע ששה סדרי משנה חמשה וכו׳
שבעה מי יודע שבעה אני יודע שבעה ימי שבתא ששה וכו׳
שמונה מי יודע שמונה אני יודע שמונה ימי מילה שבעה וכו׳
תשעה מי יודע תשעה אני יודע תשעה ירחי לדה שמונה וכו׳
עשרה מי יודע עשרה אני יודע עשרה דבריא תשעה וכו׳
אחד עשר מי יודע אחד עשר אני יודע אחד עשר כוכביא עשרה וכו׳
שנים עשר מי יודע שנים עשר אני יודע שנים עשר
שבטיא אחד עשר כוכביא וכו׳ שלשה עשר מי יודע
שלשה עשר אני יודע שלשה עשר מדיא שנים עשר וכו׳

גדי אחד קנה אבא בשני זוזים
חד גדיא חד גדיא
בא החתול ואכל את הגדי שקנה
בא הכלב ונשך את החתול שאכל
בא המקל והכה את הכלב שנשך
באה האש ושרפה את המקל שהכה
באו המים וכבו את האש ששרפה
בא השור ושתה את המים שכבו
בא השוחט ושחט את השור ששתה
חד גדיא חד גדיא

כתוב ומצויר
בידי ש. קנטור
תשי"ח

הדפסת אופסט: ובנהימר רח' הרצל 14 טל. 8 24, חיפה

הגדה
של
פסח